

ται πρωτίστως, ἂν ὁ ἐνάγων ἔχει ὡς κληροδόχος δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀφεθέντος κληροδοτήματος καὶ ὅποια, καὶ ἂν οἰοφειλέται ὑπεχρεοῦντο κατὰ νόμον, αὐτῷ μόνον νὰ καταβάλῃσι τῶν ὡς εἴρηται γραμματίων τὸ ἀντίτιμον ἢ καὶ τῷ ἐγκατασταθέντι κληρονόμῳ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαλοῦσης ἐπικαλουμένων νόμων, καὶ ἰδίᾳ τῶν διατάξεων 1 (β. 43) τοῦ Κώδικος XCIV 27 τῶν Βασιλικῶν καὶ Π 1 § 2. (2 20) τῷ κληροδόχῳ παρέχεται μὲν καὶ ἀγωγή πραγματικὴ λόγῳ τοῦ κληροδοτήματος, ἀλλὰ μόνον δσάκις ἀντικείμενον αὐτοῦ εἶναι δικαίωμα πραγματικὸν ἢ πρᾶγμα δεκτικὸν ἐκδικήσεως καὶ περιλαμβανόμενον ἐν τῇ περιουσίᾳ τοῦ διαθέτου [αὐτὰ ὄντα τῆς κληρονομίας χωρὶς αἰρέσεως ληγατευόμενα, ἂν καταδεχθῶσιν, ἐξ ὀρθοῦ μεταβαίνουν εἰς τὸ ληγατήριον μηδέποτε γενέσθαι τοῦ κληρονόμου νοούμενα] Ἐκ τούτων δὲ συνδυαζομένων καὶ πρὸς τοὺς Ν. Εἰσηγ 21—44 § 6 75 § 2 ἐν τέλει καὶ Πανδ 10 (34. 3) καθ' οὓς ὁ κληρονόμος, ὡς εὐθυνόμενος ἀπέναντι τοῦ κληροδόχου, ἔχει κατὰ κανόνα ἐναντίον τῶν ὀφειλετῶν τῆς κληρονομίας δικαίωμα κυρίας ἀγωγῆς, εἰκότως δύναται νὰ συναχθῇ ὡς συμπέρασμα, ὅτι δσάκις δὲν συντρέχουσιν αἱ ἀνωτέρω μνημονευόμεναι ἐξαιρετικαὶ περιπτώσεις τοῦ πράγματος ἢ πραγματικοῦ δικαιώματος, εἰς τὸν κληροδόχον μετατίθενται μὲν αὐτοδικαίως κατὰ τὸν ἐκχωρήσεως ὄρισμὸν, ἢ κληροδοτηθεῖσα ἀπαιτήσις, οὗ ἔνεκεν καὶ δικαιοῦται οὗτος καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ κληρονόμου ν' ἀσκήσῃ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ ὡς ὀφείλιμον (actio utilis τὴν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου προσωπικὴν ἀπαιτήσιν (obligatio quasi in contractu) ἀλλὰ μόνον ἂν δὲν ἐγένετο καταβολὴ τοῦ χρέους πρὸς τὸν κληρονόμον (πρὸς δὲν καὶ ὀφείλεται ὡς ἐρρήθη πρωτίστως) πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς τόπον γνωστοποιήσεως ἐπιχεύσεως ἀγωγῆς, ἣτις λύει τὸν μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῶν ὀφειλετῶν ὑφιστάμενον τέως ἐνοχικὸν δεσμόν. Ὅθεν κατὰ ταῦτα ἀβάσιμοι καὶ ἀπορριπτέαι ἀποβαίνουναι πᾶσαι αἱ περὶ τοῦ ἐναντίου σχετικαὶ τῆς ἐκκαλοῦσης αἰτιάσεις. Καθόσον ἀφοῦ εἰς μόνον τὸν κληρονόμον παρέχεται κυρία ἀγωγή, ἐπιτετα κατ' ἀνάγκην ὅτι ὁ νομοθέτης ἠννόει νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίστοιχον ὑποχρέωσιν τοῦ καταβαλεῖν εἰς ἐκεῖνον, (πρὸ τῆς παρὰ τοῦ κληροδόχου καταζητήσεως) τὸ κληροδοτήμα, ἣτις ὑποχρέωσις δὲν ἀπαγορεύεται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ἐκουσίως, καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐννοηθῇ δικαίωμα ἀγωγῆς ὑπὲρ τοῦ κληρονόμου.

Ἐπειδὴ ὁ Γαλλικὸς Κώδικξ, δὲν ἐπικαλεῖται ἢ ἐνάγουσα εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἐναντίας ἐκδοχῆς, εἰ καὶ ἀναγνωρίζων εἰς τε τοὺς καθολικῶν τίτλω

κληροδόχους καὶ εἰς τοὺς μερικοὺς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος τοῦ κληροδοτήματος, οὐχ ἦττον κατὰ ζῆλον τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, διὰ τῶν ἀρθρῶν 1011 καὶ ἐπόμε. ἐπιβάλλει αὐτοῖς τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ζητῶσι τῶν σχετικῶν ἀγωγῶν τὴν ἐκχώρησιν, ἐξ ὧν ἐπιτετα ὅτι καὶ κατ' αὐτὸν δικαίωμα κυρίας πρὸς εἰσπραξίν τῆς ἀπαιτήσεως ἀγωγῆς ἔχει μόνος ὁ κληρονόμος.

BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ξενοκρατία καὶ Βασιλεία ἐν Ἑλλάδι.
Πολιτικὴ μελέτη τῆς ἑθνικῆς Περσιόδου ἀπὸ τοῦ 1821-1897
ὑπὸ Γ. Φιλαρέτου Βουλευτοῦ
καὶ Δικηγόρου.

Σύγγραμμα περισπούδαστον πλήρες πολυτίμων πληροφοριῶν καὶ πικρῶν ἀληθειῶν Διὰ τοῦ ἀξιολόγου τούτου πονήματος ὁ πολυμαθὴς καὶ ἀκάματος συγγραφεὺς ἐπιχέει πλήρες φῶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος· ἰδίως δ' ἐκτίθησιν ἐν ἀμειλίκτῳ φιλαλληεῖα τὸ πνεῦμα ὑπερ πάντοτε ἐνέπνευσε καὶ ἐξακολουθεῖ ατυχῶς ἐμπνέον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ὅλα τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου καὶ ἰδίως τὰ ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι σήμερον δρᾶσαντα πολιτικὰ κόμματα ὡς καὶ οἱ Ἑγῆται αὐτῶν παρελθόντων, αναλυτικώτατα ἱστορομένης τῆς δράσεως αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ μοιραίου τέλους εἰς ὃ ὑπέκυψαν.

Συνιστῶμεν εἰς πάντα πολιτευτὴν—εἰς πάντα ἐπιστήμονα—εἰς πάντα πολίτην Ἑλληνα, ὅχι τὴν ἀνάγκησιν ἀλλὰ τὴν μελέτην τοῦ ἐμβριθοῦς τούτου ἔργου, προειδοποιούμεν ὅμως τὸν ἀναγνώστην ὅτι θέλει ἀντλήσει μὲν ἐξ αὐτοῦ ἀρτίαν γνώσιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν καταστάσεως ἀλλὰ καὶ βαθεῖαν θλίψιν μέχρις ἀπογνώσεως καὶ περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Χώρας ἡμῶν.

Ἡ «Πνύξ» εὐτυχῆς θὰ ἐλογίζετο ἂν καὶ ὁ χῶρος καὶ ὁ προορισμὸς τῶν στηλῶν αὐτῆς τῇ ἐπέτρεπον εὐρυτέραν ἀνάλυσιν τῆς πατριωτικῆς ταύτης συγγραφῆς, ἐτι δ' εὐτυχεστέρα ἂν εὐρίσκετο εἰς θέσιν νὰ χειροκροτήσῃ τὴν ἐναρξίν ἀληθοῦς ἐργασίας πρὸς ἀνέλευσιν τῆς δυστυχοῦς Πατρίδος ἐκ τοῦ βαράθρου εἰς τὸ ὅποιον ἡσημέραι βαθυτέρον καταβυθίζεται.

Τύποις Π. Βύμορφοπούλου